

**Hayvanları değil, içimizdeki kötülükleri kurban ettiğimiz
mutlu ve sağlıklı bayramlar dileriz**

Bülten

Yeşil Sol Bülten - Sayı 20
09 Temmuz 2022

www.yesilsolparti.org

YeşillerSol

yesilsol

yesillervesolgelecek

“Biz buradayız ve dünden daha güçlüyüz”

Halkların Demokratik Partisi (HDP) 5. Olağan Kongresi 3 Temmuz'da Ankara Spor Salonu'nda “Çözüm Biziz, Sözümüz Var” sloganıyla yapıldı. Kongre aynı zamanda AKP-MHP iktidarının uzun zamandır HDP'ye yönelik saldırı politikalarına karşı bir cevap niteliği taşıyordu.

Bir parti düşünün ki eski eşbaşkanları, milletvekilleri, seçilmiş belediye başkanları, belediye meclis üyeleri, yüzlerce il ve ilçe yöneticisi ve binlerce parti üyesi tutuklanmış, bir kısmı da yurtdışında yaşamak zorunda kalmış olsun. Her gün yeni operasyonlarla karşı karşıya kalsın. Bütün bunlar yetmezmiş gibi hakkında kapatma davası açılmış olsun. Herhalde dünyanın hiçbir yerinde bu tür saldırılara maruz kalan bir parti bırakın böyle bir kongre yapmayı ayakta kalmayı başaramazdı. Kapısına kilit vururdu. AKP Genel Başkanı Tayyip Erdoğan'da öyle olsun istemişti. Hatta bir konuşmasında HDP için “mecalleri kalmadı” demişti.

Ama öyle olmadı; kongreye ülkenin dört bir yanından on binler katıldı. Ekonomik sorunlara, uzun yol yorgunluğuna, yazın boğucu sıcaklığına rağmen, başta Kürt halkı olmak üzere Karadeniz'den, Ege'den, Akdeniz'den, Trakya'dan, İç Anadolu'dan her kimlikten ve inançtan insanlar salonu doldurdular.

Gerek salonun içindeki, gerekse salon dışındaki coşku bas-kılara, tutuklamalara ve kapatma davasına karşı hem halkın kararlılığını ortaya koydu hem de iktidarın krimanilize girişimlerine karşı güçlü bir yanıt oldu. Kongreye katılan kitle iktidara bir kez daha “biz buradayız, varız, şimdi daha güçlüyüz” der gibiydi. Kongreye katılımın bu denli yüksek olması ve halkın kararlılığı ve coşkusu aynı zamanda gelecek için umut ve cesaret verdi. HDP'yi kapatmanın kolay olmadığını gösterdi.

Bu kongre HDP'yi kapatmak isteyenlere ve HDP'siz bir gelecek tasarlayanlara da net bir mesaj verdi. “HDP halktır, halk burada” denildi. “Belki binaları kapatabilirsiniz, ama halkın HDP'ye yönelik gönül bağına kesemezsiniz” mesajı verilmiş oldu.

Yapılan konuşmalarda ekonomik ve ekolojik sorunların yanı sıra, kadın cinayetlerine ve eşitlik mücadelesine ilişkin önemli mesajlar verilirken ağırlıklı olarak seçimler, Kürt sorunu ve tecrite yönelik tutum dillendirildi.

Yolumuz üçüncü yoldur, demokrasi ittifakıdır

Önümüzde önemli bir seçim süreci var. Bu seçimler kimin cumhurbaşkanı ya da başbakan olacağı seçimler değildir. Asıl

mesele; kriz üreten bu sistemin değiştirilmesi ve demokratik eşitlikçi yeni bir düzenin kurulması meselesidir.

Seçimlerin temel belirleyicisi HDP'dir. HDP, yeni dönemin siyasal gücüdür ve bu gücünü oluşturacağı demokrasi ittifakı ile ülkenin demokratikleşme sürecinde ortaya koyacaktır. Pervin Buldan'ın konuşmasında ifade ettiği gibi "herkes şunu çok iyi bilmelidir ki HDP, salt nehri geçmek üzere yapılan hiçbir siyasi hesapta köprü olmayacaktır".

HDP parlamento seçimlerine demokrasi ittifakı ile girecektir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ise tutumu çok nettir. HDP, kamuoyu önünde açık, şeffaf görüşmeler yapılması halinde tutum belgesinde de belirttiğimiz ilkeler çerçevesinde müzakereler ve ortak aday fikrine açığız. Eğer çağrımıza bir karşılık bulmazsak, en doğal hakkımız olan seçimlere kendi adayımızla girmek de güçlü bir seçenek olarak durmaktadır.

Kürt sorununda çözüm yeri parlamentodur, gerçek çözüm fikriyatı HDP'dedir

Kürt sorununun çözümü iktidarın tercihine ve tekeline bırakılmamalı, diğer muhalefet partileri de ellerini taşın altına koymaları gerekir. Çözüm yeri diyalog ve siyasal mutabakat zemini olan parlamentodur. Çözumsuzlük siyasetlerine karşı ülkeyi bu çatışma ikliminden çıkaracak gerçek çözüm fikriyatı HDP'dedir.

Kürt sorununun çözümünde öncelikle atılması gereken adımlar eşit yurttaşlık, anadilde eğitim, güçlü yerel demokrasi ve yargı sisteminin yarattığı tahribatların giderilmesi olmalıdır.

Tecrit derhal kaldırılmalıdır

Seçimler yaklaştıkça iktidar, İmralı adına söz kurmaktan vazgeçmeli. Halkı yanıltmaya yönelik yeni algı operasyonları yerine Abdullah Öcalan'ın ne düşündüğünü kamuoyunun

İliç'teki altın madeninün siyaniür havuzunun Fırat'ı zehirlemesi tüm Türkiye'de ekolojistler tarafından protesto edildi. İstanbul'da 30 Haziran'da düzenlenen eyleme Yeşil Sol Parti üyeleri de katıldı.

öğrenmesini sağlayacak imkanlar sağlanmalıdır. Bu nedenle İmralı'ya uygulanan tecride derhal son verilmelidir.

Tecrit meselesi, iktidarın tekeline ve manipülasyonlarına terk edilmeyecek kadar önemlidir. Barış konusunda belirleyici katkı sağlayacağı geçmişte defalarca kanıtlanmış bir aktörün şimdi de bu rolü oynamasını mümkün kılacak şartların yaratılmasını muhalefetin de talep etmesi lazım.

Enternasyonal dayanışma

HDP kongresi aynı zamanda enternasyonal bir dayanışma platformuna dönüştü.

Ortadoğu'dan Avrupa'ya, Kürdistan'dan Balkanlar'a kadar çok sayıda siyasi parti temsilcisi kongreye katılarak HDP'nin yalnız olmadığını ve HDP'yi yalnız bırakmayacaklarını gösterdiler.

Danışma Kurulu

Kongrenin bir başka önemli sonucu parti dışından aydın, yazar, gazeteci, akademisyen ve kanaat önderlerinden oluşan 43 kişilik bir Danışma Kurulu'nun kurulması oldu. Aralarında Ahmet Telli, Ahmet Türk, Akın Birdal, Ali Alfatlı, Ali Bayramoğlu, Ayşegül Devecioğlu, Erdoğan Aydın, Fatma Gök, Ferda Koç, Gençay Gürsoy, Hasan Cemal, Levent Köker, Mehmet Altan, Onur Hamzaoğlu, Özgür Müftüoğlu, Rıza Türmen, Sevilay Çelenk, Seyfi Öngider, Sırrı Sakık, Sırrı Süreyya Önder, Tarık Ziya Ekinci, Yavuz Önen, Zerrin Şahin Kurtoğlu'nun da bulunduğu bir çok isim Danışma Kurulu'nda yer aldı.

3 Temmuz'da gerçekleşen HDP 5'inci Olağan Büyük Kongresi yalnızca HDP'nin değil aynı zamanda Türkiye'nin dönüşüm kongresi oldu. Türkiye halklarına güç ve moral verdi. HDP'yi demokratik siyasetin dışına atmak isteyenlere korku saldı. Kıscası kongre HDP'nin dünden daha güçlü olduğunu, yarın daha da güçlü olacağını gösterdi. Bir kez daha 'Çözüm Biz'de, Sözümüz Var' denildi.

Yapılan seçimlerde Pervin Buldan ve Mithat Sancar yeniden eş genel başkanlığına seçilirken parti meclisinin yarısından fazlası yeni isimlerden oluştu.

Önümüzdeki dönem ortak evimiz HDP'yi hep birlikte güçlendireceğiz.

Kazdağları'ndan güzel haber

#SonDakika |

Kazdağları'ndan güzel haber 🙌🌲

Cengiz Holding'in Kazdağları'nda katliam yaratacak Hallağa Bakır ve Altın Madeni Projesi'ne mahkeme, İTİRAZ YOLU KAPALI OLARAK yürütmeyi DURDURMA kararı verdi.

#DefolCengiz #KazdağlarıHepimizin

Kapitalizmin yeni halleri

Haluk Levent (*)

Türkiye uzun süredir iktisadi ve toplumsal bunalıma sürüklenmiş durumda. İş bulamayan; çalıştığı güvencesiz işlerde sürekli işten atılma korkusu ile yaşayan; çalışırken kazandığı para ile geçinemeyen; ölçsüz bir şekilde yükselen kiralar nedeniyle barınamayan; çocuklarının modern ihtiyaçlara yönelik eğitim almasını sağlayamayan; hastaneye düştüğünde müşteri sıfatı taşıyamıyorsa, sağlık çalışanlarının olağanüstü gayretlerine rağmen, yeterli hizmet alamayan; ihtiyacı olan ilacı bulamayan; borç yükü altında ezilen; aç kalmamak için hileli gıdalara, pazarlardaki atık sebze ve meyveye mahkum kalan; sosyal yardımlara muhtaç geniş kitleleri barındıran bir toplum olduk. Yakın zamanda bu durumun düzelmesine dair bir umut görmediğinden intihara veya ruhsal bunalıma sürüklenen kısacası dikişleri patlamak üzere olan bir toplum.

Bunalım göz göre göre geldi ve aslında ülkemiz ile sınırlı değil. Biz sadece şiddetlendirilmiş bir şekilde yaşıyoruz. Yetmişli yıllarda başlayan neoliberal saldırı ilk olarak kamunun iktisadi alandan dışlanmasını hedefleyen özelleştirmeleri başlattı. İkinci aşamada özelleştirme dalgası eğitim, sağlık, enerji, su vb. gibi kamu hizmetlerini de kapsadı. Bugün ise teknolojik gelişmelerin sunduğu olanaklarla tasfiyesi yürürlüğe konulan artık kamunun kendisidir, yani bizleriz. Gözetim kapitalizminin özü budur. Ülkemiz de bu saldırıdan payını almaktadır.

Shoshana Zuboff'a göre gözetim kapitalizmi, insan davranışını veri toplama, işleme ve satma amacıyla serbest, bedava hammadde olarak kullanan yeni bir ekonomik düzendir. Bu niteliğiyle insanlık tarihinde daha önce görülmedik ölçüde büyük bir servet, bilgi ve güç tekelini yaratmaktadır. Geleneksel kapitalist işleyişin başaramayacağı kadar derin ve hızlı bir eşitsizlikler ve yoksulluk makinası olarak çalışmaktadır. Öte yandan gözetlemenin özünü oluşturan devasa ve hızla genişleyen veri tabanları büyük bir toplumsal denetim yaratma olanağı da tanımaktadır.

Gözetim kapitalizmi kadar büyük bir parazit düzen de finansal alanda kurulmuştur. Casino mantığı ile işleyen bu düzende fiyat değişimleri üzerinden oluşturulan kontratlar finansal piyasaların bir bölümünde değer ile fiyat arasındaki bağın kopmasına neden olmuştur. Bu özelliği ile finansal piyasaların önemli bir bölümünde sermayenin değersizleşmesi mümkün değildir. Diğer bir deyişle balonlar oluşmakta ancak bu balonların tasfiyesi servet transferi yoluyla gerçekleşmektedir. Bugün idari kayıtlara göre ABD'nin en zengin iki insanının serveti toplumun en yoksul %40'ının, yani 130 milyon insanın toplam servetini aşmıştır.

Son yıllarda ise "finansal piyasalarda", geleceğin toplumunun tezahürü olarak bir kurtuluş teolojisi lafazanlığı ile sunulan "coin" düzeni yeni yeni palazlanmaya başlamıştır. Coin piyasalarında ise sadece fiyat vardır. Ortada kullanım değeri ihtiva eden herhangi bir mal veya hizmet yoktur. Mal ve hizmet üretimine dayalı herhangi bir iş fikrine ortaklık veya finansman sağlamaya dönük bir işlem de yoktur. Geriye sadece para veya ödeme aracı olma iddiası kalmaktadır. Ancak her ikisinin de tanımdan gelen niteliklerini coin'lerde bulmak mümkün değildir. Dolayısıyla ortada sadece fiyat vardır. Oluşturulmaya

çalışılan yani düzenin ruhuna son derece uygun bir durum olduğu söylenebilir.

Yeni düzen ise henüz embriyo durumundadır, ama büyük bir kampanya ile pazarlanmaya çalışılmaktadır: Metaverse (Öteevren). Bu dünyada erişilemeyen ne varsa öteevrende sanal olarak bu mallara erişmek mümkün olacaktır. Binlerce dolarlık marka ürünlere, çantalardan gözlüklere, kıyafetlere birkaç dolara erişme, rüya gibi seyahatlere çıkma hayallerini içeren bir sahte cennet vaadi. Gerçek dünyanın sıkıntılarından kaçış patikası, "sınıf atlamanın" en kestirme ve ucuz yolu.

Fakat, sınıflı toplumlarda hiçbir şey bedava değil. Öteevrende de ikamet etmenin bedeli mahremiyete dair ne varsa terk etmek ve şirketlerin kullanımına sunmak. Mahremiyetin terki Zuboff'un "davranışsal artık" olarak adlandırdığı ve kapitalizmin yeni artık üretim mekanizması olarak tanımlanabilecek olgunun en önemli parçasıdır. Öte yandan insanın mahremiyetinden sıyrılması birey olmaktan vazgeçmek anlamına gelmektedir. Yani sorun basit bir gözetleme, baskı ve toplumsal kontrolden ibaret değil, insanı birey olma halinden çıkartarak sürüleştirmek ve böylelikle kamunun kendisini ortadan kaldırmaktır.

Henüz hayal edilen düzenin teknolojik altyapısı tamamlanmadı. Sanal dünyanın tüm duyuların uyarılmasını içeren, böylece insan deneyimini yapay/dijital olarak yeniden üretme olanağı ile yaratılmasını mümkün kılacak donanım ve yazılım altyapısı henüz yok. Ancak kısa bir süre içerisinde bu donanım ve yazılım kapasitesinin yaratılması kaçınılmaz. Böylece alternatif bir gerçekliğin yaratılması ve gerçeklik algısının tümüyle ve kontrollü bir şekilde taklit edilmesi mümkün olabilecektir. Nörobilim ve çeşitli mühendislik alanlarındaki gelişmeler, malzeme biliminde kaydedilen ilerlemeler çeşitli bilimkurgu eserlerinde görülen distopik toplumların ortaya çıkabileceğine işaret etmektedir.

Bütün bunlar kapitalizmi temelinden sarsan iki gelişmeyle birlikte değerlendirilmelidir. İlki popüler dilde endüstri 4.0, endüstri 5.0 gibi kavramlarla ifade edilen teknolojik gelişmelerin üretim sürecini derinden etkileyen yapısıdır. Otomasyon, canlı emeği hızla üretim sürecinin dışına itmektedir. Kapitalizm koşullarında bu büyük bir işsizlik dalgası, güvencesizlik ve geniş kitlelerin derin yoksulluğunda kendisini gösteren büyük bir gelir eksikliği anlamına gelir. Ana akım iktisatçılar, rejimin savunucuları bunun korkulacak bir şey olmadığını, geçici bir durum olduğunu ve yaratıcı yıkım olarak adlandırılan sürecin

işlemekte olduğunu söylemekte.

Yaratıcı yıkım, verimsiz işlerin ve işletmelerin tasfiyesi ve yerlerine verimli iş ve işletmelerin ortaya çıkması anlamına gelmektedir. 21. Yüzyıla kadar kapitalizmin büyük krizlerinde bu süreç işlemiştir. Üretim teknolojilerinde sermaye birikim rejimini dönüştürecek ölçüde güçlü ilerlemeler olduğunda eski teknoloji ile çalışan işletmeler kaybolurken bunlara özgü işler de yok olmuştur. Bir süre kitlesel işsizlik yaşandıktan sonra yeni teknolojiye uygun yeni sektörler ve yeni iş görme biçimleri ortaya çıkmış ve işsizlik azalmıştır. Emek verimliliğinde sıçramalar gerçekleştiği için de toplam refah yükselmiştir.

Ancak bugün toplam refahın, yani üretim seviyesinin artmasının önünde büyük bir engel bulunmaktadır: İklim yıkımı ve dünyanın kaynaklarının tükenmesi. İklim yıkımından kaynaklanan aşırı hava olayları ve sürdürülebilirlik kriterleri bakımından kullanılabilir küresel kaynakların daha ağustos ayı başında tüketilmesi üretim seviyesinin sıçramasının önünde ciddi engel oluşturmaktadır. Bırakın yeni bir üretim seviyesine sıçramayı bugünkü seviyeyi korumak bile günümüz bilim ve teknoloji birikimi ile mümkün değildir. Muhtemelen uzun bir süre de mümkün olmayacaktır.

Yaratıcı yıkımın gerçekleştiğine kanıt olarak sunulan 1929 bunalımı ve sonrasındaki gelişmeler bir yönüyle de hizmet sektöründe görülen genişlemeye dayanmaktadır. Yani eskiden meta ilişkisine konu olmayan devasa bir alanın meta ilişkileri sistemine dahil edilmesiyle mümkün olmuştur. Hizmet sektöründeki genişlemenin yazılım vb. gibi sektörleri ve işleri içeren bölümü verimliliği güçlü bir şekilde yükseltirken bir bölümü

de üretken olmayan emeğin kullanımına dayalı, Graeber'in kavramsallaştırmasıyla "tırışkadan işlerin" yaratılmasına neden olmuştur.

Tırışkadan iş, yapılmadığında kimsenin eksikliğini hissetmediği, hatta yapıldığında zarar veren ve yapanın bu durumun farkında olduğu habis bir istihdam türü olarak tanımlanmaktadır. Graeber'in "Tırışkadan İşler" kitabında atıfta bulunduğu bir çalışmaya göre tırışkadan işleri yapanlar verimli işlerde çalışma imkanı bulsalar bugünkü refah seviyesine haftada 15 saatlik çalışma haftası ile ulaşmanın mümkün olabileceği hesaplanmış. Diğer bir deyişle, Keynes'in 1930'larda yazdığı öngörüyü gerçekleştirebilecek teknolojik düzeye ulaşmış durumdayız.

Ancak Keynes'in atladığı konu zorunlu çalışmanın bizatihi kendisinin bir kontrol mekanizması olması. "Özgür emeğin" ortaya çıkması, yani kapitalizmin temelini oluşturan sözleşme serbestliğinin norm haline gelmesiyle birlikte çalışmanın kutanması ideolojik hegemonyanın önemli bir ayağını oluşturur. O yüzden insanın birey olmasında önemli bir işlev gören serbest zamanın kısıtlanması, insanların mümkün olduğu kadar tırışkadan işlerle meşgul edilmesi toplumsal kontrol açısından gereklidir. Eğer teknolojik altyapısı hayal edildiği ölçüde geliştirilebilirse Öteevren bu açıdan da oldukça işlevseldir.

Sonuç olarak bugün bolluk toplumunun teknolojik altyapısının tamamlandığı bir döneme girdik. Ancak, toplumsal mücadele alanında bolluk toplumunun kurucu iradesi ortaya çıkmamış yani üretim araçları ve teknoloji üzerindeki özel mülkiyet ortadan kaldırılamamıştır. Bu durumu yarattığı büyük çelişkinin sürdürülmesi mümkün değildir. Önümüzde iki yol bulunmaktadır, ya sınırsız yaratıcılığın hüküm sürdüğü "teknolojinin hareket halindeki bilim" olarak tanımlanabileceği bir uygarlık sıçraması gerçekleştireceğiz ve Peter Frase'in "Dört Gelecek" kitabındaki metafor ile "Star Trek" dünyasını kuracağız. Ya da insanın insan olmaktan çıkarak sürüleştigi yeni ve kaçınılmaz olarak yıkıma sürüklenecek yine Frase'in benzetmesiyle distopik Mad Max dünyasının ortasına düşeceğiz. Hükümetlerin şirketlerle olan zehirli ilişkileri, COP 26 toplantısında ve sonrasında, salgın sırasında yaptıkları ve yapmadıkları iklim yıkımının bu yol ayrımında gireceğimiz yol konusunda tayin edici rol oynayacağını göstermektedir.

(*) Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi ve Yeşil Sol Parti PM üyesi

Sağlık emekçilerinin yanında

Doktor Ekrem Karakaya 6 Haziran'da Konya Şehir Hastanesi'nde görevi başındayken silahlı saldırı sonucu katledildi. Neoliberal saldırı neticesinde Türkiye'deki sağlık sisteminin daha da bozulması, sağlık çalışanlarının ağır iş yüklerinin artmasına neden olmuştu. Bunun üzerine pandeminin neredeyse tüm ağırlığı sağlık çalışanlarının üstüne bindirildi. Bununla birlikte sağlık çalışanlarına dönük saldırılar da günden güne arttı. Doktor Karakaya'nın katledilmesi bu insanlık dışı zincirin maalesef son halkası oldu. Karakaya'nın ölüm haberi üzerine Türk Tabipler Birliği 7-8 Temmuz'da sağlık çalışanlarını g(ö)reve çağırıldı. Türkiye'nin her yerinde sağlıkçılar acil poliklinikler haricinde greve çıktı. Bu arada İstanbul'da yürüyüş yapmak isteyen sağlıkçılar polis şiddetiyle karşılaştılar. Buna rağmen eylem sırasında fenalaşan bir polise ilk müdahaleyi de şiddete maruz kalan sağlıkçılar yaptı.

Sağlık çalışanları artık neredeyse yaşam hakları için mücadele eder hale geldi. Kaynaklarımızın bir avuç zengine, hırsıza değil sağlık ve eğitim gibi temel ihtiyaçlara ayrılmasına ve bu hizmetleri üreten emekçilerin insani standartlarda çalışma ortamına kavuşmalarına ihtiyacımız var.

Suruç: Bir katliamdan fazlası

Bundan yedi yıl önce, 2015'in 20 Temmuz'unda Suruç'ta gerçekleştirilen ve 33 barış gönüllüsünün hayatını kaybetmesiyle sonuçlanan katliam, sadece bir terör eylemi olmanın ötesinde aynı zamanda çok katmanlı bir toplumsal-siyasal dizayn enstrümanı olarak da işlev gördü.

7 Haziran 2015 seçim sonuçları, Türkiye'nin yakın tarihindeki en önemli dönüm noktalarından biri olmuştu. Hatırlanacağı gibi 13 yıl boyunca kesintisiz olarak süren AKP hükümeti ilk defa 7 Haziran seçimleri sonucunda meclisteki çoğunluğunu kaybetmiş, ortaya çıkan bu manzara bir süreden beri ülkede devam eden çatışmasızlık ikliminin yarattığı sonuçlardan belki de en önemlisi olarak dikkat çekmişti.

Bütün zaafılarına ve büyük eksikliklerine karşın bir süre devam eden çözüm süreci ile Türkiye halklarında belki de ilk defa, başta Kürt sorunu olmak üzere toplumsal-siyasal sorunların müzakereler yoluyla çözülebileceğine dair bir inanç güçlenmeye başlamış, bu inanç, geleceğin Demokratik Türkiye'sinin kurulabileceğine yönelik umutları biraz da olsa beslemişti.

Ülkedeki çatışmasızlık sürecinin sonucunda oluşan siyasal iklimde, milliyetçi ve muhafazakâr eğilimler giderek gerilerken demokratik siyaset ve yerel demokrasi bilinci de güçlenmiş, AKP'nin yıllar boyunca süren iktidarı da sallanmaya başlamıştı.

Böylece Türkiye'nin yakın tarihinde ender görülen gelişmeler yaşanmaya başlıyor ve bu da devletin geleneksel kodlarına dönmeğe ısrarcı olan odakları fazlasıyla rahatsız ediyordu. AKP ve derin odaklar tarafından bir süredir fiili olarak sonlandırılmış olan çözüm sürecinin yerini güvenlikçi politikaların alması, ülkedeki sorunların çözümünde siyasal-toplumsal aktörlerin rolünün sonlandırılarak askeri ve güvenlik bürokrasisinin tekrar söz sahibi hale getirilmesi için hareket geçen derin güçlerin oluşturmaya çalıştığı ortamın hayata geçirilmesinde Suruç saldırısı bir dönüm noktası olmuştu.

Bir süre öncesinden başlayan şiddet eylemleri, Suruç saldırısıyla birlikte hem kitlesel bir katliama dönüşmüş hem de sistematik bir hal almaya başlamıştı. Nitekim saldırılar Suruç'la bitmemiş, bu katliamın üzerinden daha üç ay bile geçmeden cumhuriyet tarihinin en kanlı terör saldırısı olan 10 Ekim kat-

liamı gerçekleştirilmişti.

Elbette Suruç katliamı sonrasında ülkede hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Siyasal iklim hızla gerilimlere teslim oldu, müzakereler tamamen sona erdirildi, ortaya çıkan meclis aritmetiği oluşturulan kaos ortamıyla işlevsiz hale getirildi.

Aslında 7 Haziran seçimleri sonucunda ortaya çıkan meclisin işlevsizleştirilmesi, halkın iradesinin temsiline karşı gerçekleştirilmiş bir darbeden başka bir anlam taşımıyordu.

7 Haziran'dan 1 Kasım sopalı seçimlerine giden süreçte dozu hızla yükseltilen şiddet ortamının en kritik dönemeçlerinden ilki Suruç ve diğeri de 10 Ekim katliamı oldu. Toplumda oluşan, müzakerelerle sorun çözme beklentisi söndü. Seçimler yoluyla ortaya çıkacak bir irade ile meclisin demokratik yollarla dönüşümüne olan inanç kırıldı. Siyasetin bir sorun çözme yöntemi olarak kullanılmasına yönelik oluşan pozitif algı hızla eridi. Türkiye toplumunda bir süreden beri kırılmakta olan ultra milliyetçi refleks sistematik bir şekilde tekrar güçlendirildi. Bütün toplumsal kesimler için görece daha demokratik bir zemin sağlayan çatışmasızlık iklimi sistemli bir şekilde şiddet sarmalına doğru evrildi. Başta Kürt sorunu olmak üzere toplumsal sorunlarımızın demokratik ve barışçıl yollarla çözümüne yönelik dile getirilen düşünceler sürekli kriminalize edildi. Katliam sonrasındaki cezasızlık süreci ile de radikal İslamcı terör örgütlerinin topluma nüfuz edebilmelerinin kanalları daha çok açılmış oldu.

İşte bütün bunlardan dolayı 20 Temmuz 2015'te IŞİD tarafından gerçekleştirilen Suruç Katliamı, salt radikal İslamcı bir grubun terör saldırısı olmanın ötesinde çok işlevli ve çok katmanlı olarak hayata geçirilen bir şiddet sarmalının en önemli halkasıdır.

Türkiye'de kangrene dönmüş olan toplumsal-siyasal sorunlarımızın kalıcı çözümü ancak demokratik siyaset kanallarının açık olduğu barışçı yöntemlerle mümkün olabilir. Şiddetin daha çok şiddete, kanın daha çok kana, çatışmanın daha büyük savaflara yol açtığını bu ülke ve bu ülkede yaşayan halklar defalarca deneyimledi. Yeni Suruç'ların, yeni 10 Ekim'lerin yaşanmaması için daha çok siyasete, daha çok barışa, daha çok demokrasiye ve daha çok müzakereye ihtiyacımız var.

Suruç'ta yitirdiklerimize karşı en büyük sorumluluğumuz bu ülkeye onların da çok istediği barışı getirmek ve kuracağımız demokrasiyi kurumsallaştırmaktır. Aramızdan koparılmasının yedinci yılında Suruç'ta yitirdiklerimizi saygıyla anıyor, Yeşil Sol Parti olarak onlara karşı olan sorumluluğumuzu yerine getirene kadar mücadelemize devam edeceğimizi bir kez daha tekrarlıyoruz.

Beş yıl önce yöredeki mermer ocaklarının yarattığı çevre katliamına karşı geldikleri için Finike'de katledilen iklim aktivistleri Aysin ve Ali Ulvi Büyüknobutçu cinayetinin öncesini, cinayeti ve sonraki yargılama (daha doğrusu yargılamama) sürecini anlatan belgeselin gösterimi İstanbul'da 30 Haziran'da Beyoğlu Sineması'nda yapıldı.